

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Vyvlastnění
Diplomant/ka: Filip Krofta
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

Posudek je zpracován za původního vedoucího diplomové práce, který v mezidobí od zadání práce do jejího odevzdání ukončil své působení na katedře správního práva.

1. Zadání a cíl práce:

Cílem práce je podle jejího autora „... zejména podrobně rozebrat platnou právní úpravu vyvlastnění, poukázat na rozdíly, které přináší novelizace [vyvlastňovacího zákona, jak lze dovodit z textu práce] a na ty části právní úpravy, které se mohou zdát problematickými a vyjádřit k nim svůj názor“ (str. 1).

Lze konstatovat, že stanoveného cíle práce se diplomantovi podařilo dosáhnout a to i přes to (nebo snad právě proto?), že jde o cíl nadměru obecný a nepřiliš konkrétně zaměřený, což by záměr zpracování diplomové práce jistě být měl.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Systematické uspořádání předložené diplomové práce je bezproblémové, autor postupuje logicky od obecných pojednání ke konkrétním, resp. dílčím subtématům souvisejícím se zpracovávanou problematikou. I když se tematicky na některých místech práce částečně opakuje či věcně překrývá (např. kap. 6.1.12 a 8.2), dokáže se tímto diplomant vypořádat tak, že čtenáři osvětlí důvod opakovaného zpracování problematiky a cíleně se zaměří na ty aspekty, které v práci prozatím pojednány nebyly (viz např. str. 83).

Z hlediska proporcionality a práce s právní úpravou je možno konstatovat, že diplomant svůj text opřel o reprezentativní, jakkoliv ne o zcela vyčerpávající, soubor podkladových pramenů sestávající se jak ze specializovaných monografií, článků (resp. jediného článku) z odborných periodik, soudní judikatury, tak samozřejmě celé řady právních předpisů. Text je vhodnou kombinací teoretických a doktrinárních pojednání a popisu pozitivněprávní úpravy.

Text jako takový je prost výraznějších obsahových nedostatků. Autor se v něm nedopouští závažnějších právnických chyb a přehledně čtenáře provází zvolenou tematikou. Záběr práce je poměrně široký, autor se kromě veřejnoprávních nevyhýbá ani otázkám soukromoprávním nebo historickým, velmi zajímavým je například jeho pojednání ve druhé kapitole (zpracované zejména na základě vynikajících prací prof. Kuklíka) o rozdílech mezi vyvlastněním, restitucí, konfiskací a znárodněním, které studenti (a to i diplomanti zpracovávající tuto problematiku) nezdědka nesprávně zaměňují.

Na druhou stranu však nelze nevidět, že široký záběr práce, díky kterému nezůstaly prakticky žádné klíčové otázky týkající se tématu nezodpovězeny, je vedle svého pozitivního vlivu zároveň i vcelku výrazným negativem výsledného textu. Práce je kvůli své tematické „velkorysosti“ značně obecná, v mnoha ohledech stručná a zůstávající na základní úrovni popisu zpracovávané materie. Jeden příklad za všechny – v kapitolách 3.5.1 a 3.5.2 autor rozebírá soukromoprávní a veřejnoprávní pohledy na pojem „stavba“. Namísto toho, aby

zjištění z těchto dvou podkapitol shrnul do vlastního pohledu a pokusil se o syntetické rozebrání rozdílů mezi těmito pojetími a případných kolizí, které v jejich důsledku mohou vzniknout, ponechal toto na čtenáři, jemuž toliko předložil základní (vždy maximálně jednu stranu zabírající) teze toho a onoho.

Tento fakt je, zdá se, přímým důsledkem ne úplně šťastně zvoleného cíle práce, který jistě mohl být užší, přesnější a konkrétnější tak, aby diplomantovi umožnil zpracovat ve stanoveném rozsahu dílčí otázku, která by si – dle názoru diplomanta – zpracování zasloužila, například z toho důvodu, že prozatím uceleně zpracována nebyla. To však bohužel o koncepci této diplomové práce konstatovat nelze. To autora tohoto posudku mrzí tím spíše, že kvalita předložené práce svědčí o tom, že takové zpracování by s největší pravděpodobností nebylo nad diplomantovy síly. Za takový dílčí cíl práce bohužel nelze považovat například ani snahu o zhodnocení navrhované novely vyvlastňovacího zákona, přestože by se to z některých pasáží dalo částečně dovodit a to z toho prostého důvodu, že této novele (resp. jejímu návrhu) není v práci věnovaná taková pozornost, jaká by jí v případě komparativní studie věnována být musela (viz např. jen stručné odkazy na str. 24, 44 a některých dalších).

Bylo-li řečeno, že v práci se nevyskytují závažnější faktické chyby, přesto je možno stručně se zastavit u některých autorových vyjádření, která by mohl doplnit o alespoň stručný komentář v rámci ústní obhajoby:

Na str. 58 jen stručně konstatuje, že vyvlastňovací řízení je ovládáno koncentrační zásadou. Znamená toto zdůraznění, že v rámci obecného správního řízení se tato zásada neuplatňuje? A jak se v něm tato zásada projevuje?

Proč diplomant na str. 59 účastenství osoby veřejného práva ve vyvlastňovacím řízení považuje za „dostí nepravděpodobné“? Vždyť na možnost, že zde v této pozici bude vystupovat například územní samosprávný celek, sám vyvlastňovací zákon výslovně pamatuje (§ 16 odst. 3 až 5) a diplomant o tom dokonce koneckonců i pojednává (str. 62).

Autor se na str. 78 své práce zastává (zřejmě) současného modelu soudního přezkumu rozhodnutí o vyvlastnění. Vzhledem k tomu, že stávající model není teorií ani praxí považován ani zdaleka za ideální, mohl by o tomto blíže pojednat v rámci ústní části obhajoby.

Ke str. 85 – diplomant by měl objasnit, podle jakého klíče vybíral stručné popisy zahraničních úprav vyvlastňování (tedy proč právě USA, Německo a SR?). Stejně tak by měl osvětlit účel této kapitoly, jejíž mnohé části by se (dost možná) daly mnohem vhodněji a přínosněji zapracovat přímo do textu práce jako takové tam, kde je pojednáno o těch otázkách, které jsou zde informativně nastíněny ze zahraničních úprav.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Z hlediska formálních náležitostí je práce zpracována řádně a způsobem odpovídajícím požadavkům kladeným na závěrečné práce vysokoškolského studia oboru právo.

Poznámkový aparát je více než bohatý (v práci je obsaženo bezmála 300 odkazů), může však být otázkou, nakolik je tento fakt ve skutečnosti kladem či naopak nedostatkem práce. I přiměřenost užití poznámek pod čarou a nevytváření rozsáhlého „samostatného“ textu v této formě jsou bezpochyby legitimní požadavky na diplomové práce a ne jen na ně.

Pokud se v práci vyskytují formální nedostatky, jsou spíše marginálního charakteru. Ze seznamu použitých pramenů diplomantovi například vypadla monografie Nešpora (str. 6), což by se jistě stávat nemělo.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Předloženou diplomovou práci je možno hodnotit příznivě jak z hlediska jejího obsahu, odbornosti a použití dostatku odborných pramenů, tak z hlediska naplnění požadovaných formálních náležitostí.

Pokud by práci měla být vytknuta nějaká chyba, zřejmě by jí byla přílišná obecnost textu, jehož úroveň velmi často nepřekračuje základní rovinu pojednání, s nimiž se student právnické fakulty běžně a opakovaně setkává, a který tak jen těžko může působit jako skutečný autorský diplomantův text, jímž student prokazuje schopnost kritického myšlení a dovednost zpracování zadaného problému do hloubky překračující základní popisný rámeček.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Práce se doporučuje k obhajobě.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Kromě diplomantova vyjádření k tomuto posudku a k případným připomínkám v něm obsaženým by se v rámci ústní obhajoby mohl zaměřit například na změny v nabyvání, změně či pozbývání vlastnického práva k nemovitostem (intabulační princip atd.), k nimž dochází s novým občanským zákoníkem a o kterých stručně pojednává na str. 10 a 11 své diplomové práce.

V Plzni dne 20/07/2012

Podpis autora posudku